

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Judecător: Sergiu Suvac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iu.Cimpoi, I.Secrieru, A.Danilov

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

Având în componența sa:

Președintele ședinței,

Judecător:

Judecători:

Iulia Sîrcu,

Galina Stratulat, Nicolae Craiu,

Dumitru Mardari și Dumitru Visternicean

examinînd recursul declarat de către Bogdan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Crețu Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Furtuna Valeriu împotriva lui Bogdan Igor privind repararea prejudiciului material, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 februarie 2017, reclamantul Furtuna Valeriu s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Bogdan Igor privind repararea prejudiciului material.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Furtuna Valeriu a indicat că activînd în calitate de director în cadrul SRL „Autofortus” s-a înțeles în mod verbal cu pârâtul Bogdan Igor ca ultimul să activeze pe o perioadă de probă în calitate de lăcătuș la compania menționată. De asemenea, au convenit că fiecare comandă să fie executată de către pârât doar după ce va primi acordul reclamantului.

A afirmat reclamantul că la 20 decembrie 2016, în jurul orei 11:25, a fost telefonat de către Bogdan Igor, care i-a comunicat că în timpul reparării unui automobil pe ascensor, acesta din urmă a căzut jos, deteriorându-se. Reclamantul a precizat că atunci când a aflat de incident, s-a deplasat la fața locului unde pârâtul i-a mai comunicat o dată cele întâmplante, după care a plecat definitiv, eschivîndu-se până în prezent de la repararea prejudiciului.

Dat fiind faptul că pârâtul Bogdan Igor s-a eschivat de la repararea automobilului deteriorat, la 23 decembrie 2016 s-a adresat cu o cerere la Inspectoratul de Poliție Glodeni, însă prin răspunsul Inspectoratului de Poliție

Glodeni din 26 decembrie 2016, a fost informat că, acțiunile lui Bogdan Igor poartă un caracter civil și că dânsul urmează să se adreseze în instanța de judecată pentru recuperarea pe cale civilă a prejudiciului cauzat de ultimul.

Drept rezultat, reclamantul a apelat la serviciile unui expert pentru a stabili valoarea prejudiciului cauzat și, anume suma de bani necesară pentru repararea automobilului de model „Hyundai H200”, deteriorat de către Bogdan Igor la 20 decembrie 2016.

Astfel, la 08 februarie 2017 a depus cerere la Camera de Comerț și Industrie pentru examinarea automobilului deteriorat, iar la 10 februarie 2017 de către Camera de Comerț și Industrie, filiala Bălți, a fost întocmit Raportul de evaluare nr. 0356101, conform căruia, prejudiciul material sau valoarea lucrărilor de reparație în legătură cu deteriorarea automobilului de model „Hundai H200”, la momentul efectuării constituie suma de 27602,50 lei.

A specificat reclamantul că pentru efectuarea expertizei a achitat suma de 1440 lei. Totodată, pentru a evita un eventual conflict cu Oculov Dmitrii, proprietarul automobilului avariat, au ajuns la înțelegerea ca reclamantul să-i procure, în schimbul automobilului deteriorat, un alt automobil de același model, produs în același an.

Prin urmare, la 27 decembrie 2016, în scopul procurării unui alt automobil, Furtuna Valeriu i-a dat lui Oculov Dmitrii suma de bani necesară. Aici este de menționat că, pentru înregistrarea automobilului procurat pe numele lui Oculov Dmitrii a achitat suplimentar suma de 4490 lei.

Din considerentul că pârâtul nu a achitat valoarea prejudiciului cauzat automobilului de model „Hyundai H200”, la 28 februarie 2017, Furtuna Valeriu s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul lui Bogdan Igor în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 33 532,50 lei, compus din: suma de 27602,50 lei necesară pentru repararea automobilului deteriorat, suma de 4490 lei cu titlu de cheltuieli pentru înregistrarea automobilului procurat pentru Oculov Dmitrii în locul celui deteriorat și suma de 1440 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei. Totodată, s-a solicitat încasarea din contul lui Bogdan Igor în beneficiul lui Furtuna Valeriu a cheltuielilor de judecată formate din acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei și a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1006 lei (f.d.3-6).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 03 iulie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de către Furtuna Valeriu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.86).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 august 2017 Furtuna Valeriu a declarat apel nemotivat, iar la 07 noiembrie 2017 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă în sensul declarat (f.d.f.d.98,110).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Furtuna Valeriu, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 03 iulie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care

cererea de chemare în judecată înaintată de Furtuna Valeriu a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Bogdan Igor în beneficiul lui Furtuna Valeriu a prejudiciului material în sumă de 33532,50 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și la depunerea apelului în sumă de 1780,48 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei, iar în total suma de 38312,98 lei.

Invocînd netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 15 februarie 2018, Bogdan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Crețu Adrian a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Ciocana) din 03 iulie 2017.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În acest sens, a invocat că instanța de apel a aplicat greșit prevederile Codului civil făcînd trimitere la art.1398 alin. (1), fără a avea drept probe pertinente și concludente acțiunile ilicite și vinovăția lui Bogdan Igor, ba mai mult a fost aplicată norma materială care instanța nu avea dreptul să o aplice și anume art. 1416 alin.(1) Cod civil.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd o hotărâre neîntemeiată de admitere integrală a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei, pe când prima instanță a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii (f.d.151-154).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, avînd în vedere faptul că, decizia recurată a fost pronunțată la 19 decembrie 2017 (f.d.137), iar recursul a fost depus la 15 februarie 2018 (f.d.151).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 26 februarie 2018 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Bogdan Igor cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.157), însă fără careva rezultat, motiv pentru care admisibilitatea recursului vizat s-a dispus în lipsa acesteia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ prin încheierea din 18 aprilie 2018 a considerat recursul admisibil și fără a prejudicia fondul a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) și art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează în lipsa părților, în limitele invocate în cerere, pe baza referinței depuse de intimat și fără a administra noi dovezi.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis din alte motive decât cele indicate în cererea de recurs cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul este în drept, să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum urmează din actele cauzei, reclamantul Furtuna Valeriu activând în calitate de director în cadrul SRL „Autofortus” s-a înțeles în mod verbal cu pârâțul Bogdan Igor ca ultimul să activeze pe o perioadă de probă în calitate de lăcătuș la compania sus-menționată, însă perioada concretă de probă, drepturile și obligațiile părților, inclusiv condițiile de muncă, salarizarea pârâțului Bogdan Igor din actele cauzei nu se atestă nefiind invocate de părți pe parcursul examinării cauzei.

La fel, s-a constatat că în cadrul audierii la Inspectoratul de Poliție Glodeni pe marginea plângerii depuse de Furtuna Valeriu, pârâțul – recurent Bogdan Igor a indicat că „la 20 decembrie 2016, în jurul orei 10:00, aflându-se la serviciu în cadrul SRL „Autofortus” a venit o persoană de gen masculin cu automobilul de model „Hyundai H200”, cu care s-a înțeles să-l repare, motiv pentru care a plasat automobilul vizat pe ascensor și l-a ridicat sus. În timp ce repara automobilul, s-a auzit un zgomot după care automobilul dat s-a răsturnat pe partea dreaptă și a căzut de pe ascensor, din ce motiv a căzut nu cunoaște” (f.d.45).

Ca urmare, la 23 decembrie 2016 Furtuna Valeriu s-a adresat cu o cerere la Inspectoratul de Poliție Glodeni, însă prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Glodeni din 26 decembrie 2016, a fost informat că acțiunile lui Bogdan Igor poartă un caracter civil, motiv pentru care dânsul urmează să se adreseze în instanța de judecată pentru recuperarea pe cale civilă a prejudiciului cauzat de ultimul.

Tot actele cauzei atestă că, potrivit Raportului de evaluare nr. 0356101 din 10 februarie 2017 întocmit de către Camera de Comerț și Industrie, filiala Bălți, prejudiciul material sau valoarea lucrărilor de reparație în legătură cu deteriorarea automobilului de model „Hyundai H200”, la momentul efectuării constituia suma de 27602,50 lei (f.d.27).

Din considerentul că, după cum invocă reclamantul Furtuna Valeriu, pârâtul nu a achitat valoarea prejudiciului cauzat automobilului de model „Hyundai H200”, la 28 februarie 2017, s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul lui Bogdan Igor în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 33 532,50 lei, compus din: suma de 27602,50 lei necesară pentru repararea automobilului deteriorat, suma de 4490 lei cu titlu de cheltuieli pentru înregistrarea automobilului procurat pentru Oculov Dmitrii în locul celui deteriorat și suma de 1440 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei. Totodată, s-a solicitat încasarea din contul lui Bogdan Igor în beneficiul lui Furtuna Valeriu a cheltuielilor de judecată formate din acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei și a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1006 lei (f.d.3-6).

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o ca fiind neîntemeiată, soluția fiind întemeiată pe faptul că la materialele dosarului nu au fost prezentate careva probe în baza cărora să fie stabilită vinovăția lui Bogdan Igor referitor la faptele invocate de către reclamant.

În consecință, prima instanță a concluzionat că deși din actele cauzei rezultă că a fost deteriorat mijlocul de transport de model „Hundai H200”, anul fabricării 2001, la materialele dosarului lipsesc probe care să stabilească cine se face vinovat de cele întâmplate, nefiind emis vreun act de sancționare a pârâtului. Or, pentru angajarea răspunderii lui Bogdan Igor este necesară, potrivit regulii generale, stabilirea vinovăției acestuia în privința faptei ilicite, condiție ce nu se atestă la caz, iar în situația în care lipsesc careva probe privind vinovăția pârâtului, cel din urmă nu poate fi impus să compenseze reclamantului prejudiciul material solicitat (f.d.92-96).

Judecând apelul declarat de către Furtuna Valeriu, instanța de apel a admis apelul, a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către reclamantul Furtuna Valeriu.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material și a dat o apreciere arbitrară probelor administrate și în final greșit a ajuns la concluzia respingerii acțiunii.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță greșit a aplicat dispozițiile art. 58 alin. (3), 60 alin. (3) și 338 din Codul muncii, deoarece întrunirea condițiilor cerute de normele menționate nu este necesară pentru angajarea răspunderii civil delictuale a autorului prejudiciului, fiind suficientă întemeierea cererii de reparare a prejudiciului civil-delictual pe dispozițiile

art. 1398 alin. (1) și a art. 1416 alin. (1) din Codul civil și abia în subsidiar, dacă sunt întrunite condițiile legale pe dispozițiile din Codul muncii.

În consecință, instanța de apel a constatat că existența faptei ilicite și a vinovăției sub forma imprudenței este imputabilă anume lui Bogdan Igor, fiindu-i demonstrată prin depozițiile martorilor Oculov Maxim și Oculov Dmitrii precum și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.40-44), care au văzut cum Bogdan Igor a fixat necorespunzător automobilul pe ascensor, iar acest fapt reprezintă principala cauză a producerii accidentului cauzator de prejudicii în rezultatul anchetei cu toate dovezile deficitare acumulate, nefiind înaintate și demonstrate existența unor alte versiuni ale producerii accidentului (f.d.138-146).

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că erorile admise de către instanța de apel la întocmirea calității actului de justiție au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, ceea ce este inadmisibil.

În acest context, Colegiul judiciar menționează că un element ce merită atenție este stilul și calitatea hotărârilor judecătorești, iar aceasta înseamnă în primul rând limbajul folosit. Utilizând un limbaj juridic, hotărârea judecătorească este un act juridic de dispoziție al unei instanțe judecătorești, însă nu este suficientă această observație pentru a defini și a da un anumit specific hotărârii judecătorești. Or, hotărârea judecătorească este privită ca având mai multe valențe, mai multe arii de cuprindere.

Astfel, prin Avizul nr. 7/2005 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (în continuare C.C.J.E.) s-a stabilit ca prioritate accesibilitatea, simplitatea și claritatea limbajului utilizat de instanțe în redactarea hotărârilor. C.C.J.E. consideră că limbajul juridic trebuie să fie, în același timp, simplu și clar, iar limbajul utilizat în domeniul justiției ar trebui să fie concis și direct, evitându-se utilizarea termenilor și noțiunilor care nu pot fi înțelese cu ușurință de către justițiabili, întrucât dreptul și termenii juridici pot fi clarificați prin citarea legislației sau a jurisprudenței, iar motivarea hotărârilor judecătorești ar trebui să fie întotdeauna clară și completă.

În Republica Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii, relevă despre calitatea redactării hotărârilor, calitate ce se apreciază în raport de coerența structurii, claritatea argumentației, logica juridică urmărită, precizia exprimării, capacitatea de sinteză, stilul limpede și concis, analiza și interpretarea probelor propuse și administrate.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar reține că forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea actului de justiție, or, actul juridic trebuie redactat într-un limbaj și stil juridic specific, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.

Totodată, instanța de recurs apreciază că, în elaborarea actului de justiție, instanța de judecată trebuie să se asigure că folosirea termenilor se realizează

într-un mod riguros, într-un limbaj și stil juridic, care este prin excelență un limbaj specializat și instituționalizat.

Deși, instanța de judecată în cadrul procedurii de examinare poate opera cu termeni de drept comun, aceștia trebuie folosiți adecvat domeniului respectiv, numai în acest mod putându-se ajunge la respectarea unei unități terminologice a stilului juridic, or, justiția este concepută de oameni și înfaptuită de oameni pentru oameni.

Având în vedere aceste considerente de principiu, instanța de recurs concluzionează că sintagmele „*Reieșind din cumulul celor expuse, instanța civilă este obligată să facă o analiză primară și nepărtinitoare a fiecărei dovezi în parte în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor pasibile să anajeze răspunderea civil-delictuală sau a condițiilor legale susceptibile să angajeze răspunderea angajatului față de angajator (să aleagă una din formele de răspundere care pot fi angajate alternativ) și nicidecum să lase prejudiciului nereparat și persoana care se face vinovată de cauzarea lui fără nici o răspundere din simplu motiv că nu ar exista suficiente probe, după cum a concluzionat greșit instanța de fond. Or, nicidecum nu vor exista suficiente probe, oamenilor neputându-li-se reproșa faptul că sunt umani. Pentru că, de regulă, oamenii sunt lipsiți de diligentă, prudență și câteodată de cultură juridică în raporturile sociale în care se manifestă, respectiv oamenii, de regulă, nu preconstituie dovezi scrise ci preferă să încheie convenții în temeiul unor promisiuni verbale. Cu alte cuvinte, oamenii, de regulă, ”bat palma” și nu încheie contracte în formă scrisă, iar sarcina judecătorului este de a stabili care este regimul juridic aplicabil la soluționarea litigiului reieșind din materialul probator pe care îl posedă” ce se regăsesc în textul deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 nu respectă standardul de claritate și predictibilitate cerut de Legea fundamentală și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.*

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează, că decizia instanței de apel, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces, și să răspundă în mod expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea justiției adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984).

Astfel, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

Prin urmare, instanța de apel contrar celor expuse, nu a respectat modalitatea de întocmire a deciziei, or, la caz aprecierea instanței de apel este expusă într-o formă evazivă, incertă, fapt ce contravine prevederilor art.art. 239 și 241 alin. (5) CPC.

Aceasta deoarece, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite

aprecieri/soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere, fapt ce la caz nu se atestă.

Totodată, analizând decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, se atestă că, instanța de apel, examinând pricina, în motivare inițial a considerat că prima instanță greșit a aplicat dispozițiile art. 58 alin. (3), 60 alin. (3) și 338 din Codul muncii, iar ulterior, contrar celor expuse a concluzionat că *„la soluționarea litigiului pot fi aplicabile dispozițiile art. 58 alin. (3) din Codul muncii care stipulează că, în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului. Dacă salariatul dovedește faptul admiterii la muncă, perfectarea contractului individual de muncă în forma scrisă va fi efectuată de angajator ulterior, în mod obligatoriu”* (f.d.143).

Deci, concluziile instanței de apel sunt contradictorii, motiv pentru care recursul urmează a fi admis din alte motive decât cele indicate în cererea de recurs cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar relevă că după rejudecare, instanța de apel urmează să verifice de către cine a fost suportat prejudiciu în urma deteriorării automobilului de model „Hyundai H200”: de către persoana juridică SRL „Autofortus” sau persoana fizică Furtuna Valeriu și în dependență de această situație să determine care este legea material aplicabilă: Codul civil sau Codul muncii. La fel, instanța de apel urmează să dea o apreciere materialelor acumulate în baza plângerii depuse de Furtuna Valeriu la 23 decembrie 2016 Inspectoratului de Poliție Glodeni (f.d.37-47).

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În această ordine de idei, este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt și de drept, care, este diferită de la caz la caz.

Iar în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Din considerentele menționate, întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și, deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a trimite pricina spre rejudecare în instanța de apel sub aspectele sus-enunțate.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse și în dependență de cele obținute de emis o decizie legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Bogdan Igor prin intermediul reprezentantului, avocatul Crețu Adrian.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Furtuna Valeriu împotriva lui Bogdan Igor privind repararea prejudiciului material, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean